

Súd: Krajský súd Banská Bystrica
Spisová značka: 4To/163/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6419010316
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 12. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubomír Bušík, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSBB:2019:6419010316.1

Uznesenie

Krajský súd v Banskej Bystrici, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Ľubomíra Bušíka PhD. a sudcov JUDr. Jána Bobora a Mgr. Jána Bednára, v trestnej veci obvineného ml. F. P., za obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, d/, ods. 2 písm. d/ Tr. zák. s poukazom na ust. § 139 ods. 1 písm. a/ Tr.zák., na neverejnom zasadnutí dňa 19. decembra 2019, o sťažnosti okresného prokurátora v Žiari nad Hronom proti uzneseniu senátu Okresného súdu Žiar nad Hronom, sp.zn. 2T/62/2019 zo dňa 11.09.2019 takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. por. sťažnosť okresného prokurátora sa z a m i e t a.

odôvodnenie:

Uznesením senátu Okresného súdu Žiar nad Hronom, sp.zn. 2T/62/2019 zo dňa 11.09.2019 bolo podľa § 244 ods. 1 písm. c/ Tr.por., § 215 ods. 1 písm. a/ Tr.por. trestné stíhanie proti obv. ml. F. P. pre obzvlášť závažný zločin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 172 ods. 1 písm. c/, d/, ods. 2 písm. d/ Tr. zák. s poukazom na ust. § 139 ods. 1 písm. a/ Tr.zák. na tom skutkovom základe, že neznámym spôsobom získal, neznámu dobu u seba prechovával a následne v presne nezistenej dobe po mesiaci september roku 2018 v izbe na R. A. v L. Y. X. Ul. H. X, predal najskôr 2 gramy marihuany za sumu 20,- € a neskôr aj 12 gramov marihuany za sumu 100,-€ E. P., nar. XX.XX.XXXX, trvalé bytom F. XXXX/XX, B., ktorý túto na vyššie uvedenom internáte prechovával a postupne konzumoval až do dňa 21.11.2018, kedy bola neskonzumovaná časť tejto H. u neho v priestoroch internátu nájdená, pričom následným expertíznym skúmaním tejto marihuany bolo zistené, že sa jedná o rastlinu rodu M. (F.) o celkovej hmotnosti 7,73 g (7,11 g s obsahom V. 11,7 % hmotnostných a 0,62 g s obsahom THC 10,5 % hmotnostných), jej chemickou analýzou bola zistená prítomnosť účinnej látky tetrahydrokanabinolu (V.) a z predloženého množstva by bolo možné pripraviť minimálne 30 bežných jednotlivých dávok drogy, ktoré sú spôsobilé po aplikovaní ovplyvniť psychiku užívateľa, pričom rastliny rodu M. sú v zmysle zákona Národnej rady Slovenskej republiky Č. 139/1998 Z. z. o omamných, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov zaradené do I. skupiny omamných látok a tetrahydrokanabinol (V.) do I. skupiny psychotropných látok, zastavené.

Svoje rozhodnutie prvostupňový súd odôvodnil tým, že po vyhodnotení dôkazov v zmysle § 2 ods. 12 Tr.por. dospel k záveru, že vina obvineného nebola preukázaná. V písomných dôvodoch svojho rozhodnutia prvostupňový súd konštatuje, že obv. ml. F. P. poprel spáchanie skutku, doznal len skutočnosť, že niekedy v septembri alebo v októbri r. 2018 sa ho pýtal ml.E. P., aby mu zabezpečil drogu, avšak on mu odpovedal, že s týmto sa nezaobrá. Podľa jeho názoru ml. E. P. mal nedovolenú látku zo B., čo povedal ml.C. O.. Ďalej v písomných dôvodoch svojho rozhodnutia poukazuje prvostupňový súd na výpovede jednotlivých svedkov, ktorí boli vypočutí v prípravnom konaní. Svedok ml.K. Z. v prípravnom konaní potvrdil, že to bol práve ml.E. P., ktorý ponúkol marihuanu na ich izbe, pričom sám povedal, že to nemá z internátu. Ďalej svedok ml. J. L., spolubývajúci obvineného, zdôraznil, že si je na 100 % percent

istý, že obvinený na izbe nikdy nemal trávu, ani nemal vedomosť, odkiaľ si zabezpečoval drogy, pričom ml. E. P. prišiel na izbu a sám núkal drogy, pričom na druhý deň sa to zistilo. Ďalší svedok ml. H. L. uviedol, že ml. E. P. drogy určite nemal z internátu, pričom keď prišiel na ich izbu, drogy mal v plechovej nádobe a sám nevie, prečo ml. E. P. obvinil obvineného, pričom sám vie, že ml. E. P. si zabezpečoval drogy zo B., jemu však neuviedol, odkiaľ to má. V inkriminovanej termoske, v ktorej mal mať obvinený drogu, bola len káva. Ďalej svedok ml. C. O. uviedol, že ml. E. P. mu povedal nejaké meno, kto drogu predáva, avšak toto meno zabudol. Tiež uviedol, že nikdy nepočul meno obvineného v súvislosti s drogami. Ďalší svedkovia ml. K. L. a Z. D., ktorí boli prítomní pri nájdení drogy na WC, uviedli, že nevedia, odkiaľ si ml. E. P. zabezpečil drogu, i ďalší vypočutí svedkovia z radov pedagogických pracovníkov a to H. H. E., A. K. Z., H. H. L., K. A. P. vypovedali ohľadne drogového testu E. P. a taktiež o skutočnosti, že svedok ml. E. P. kryl dílera zo B., ktorého sa bál prezradiť, pričom ml. E. P. stále klamal a zavádzal pedagogický zbor ohľadne nájdených drog.

Jediným svedkom, ktorý usvedčuje obvineného zo žalovanej trestnej činnosti, je svedok ml. E. P., ktorý uviedol, že v dvoch prípadoch to bol práve obvinený, ktorý mu predal inkriminované drogy. Ďalej tiež prvostupňový súd poukazuje na znalecký posudok znalca z odboru psychológie, ktorý vykonal znalecký posudok na svedka ml. E. P., z ktorého znaleckého posudku okrem iného vyplýva, že tento si môže vymýšľať, nemožno vylúčiť ani sklony k zamlčovaniu dôležitých skutočností, pričom má sklon k skresľovaniu výpovedí. Taktiež prvostupňový súd konštatuje, že nebol ani vykonaný dôkaz, či v termoske, ktorá bola na izbe obvineného, boli stopy po drogách.

V konečnom dôsledku potom senát prvostupňového súdu konštatuje, že v danej veci neboli na usvedčenie obvineného produkované žiadne priame dôkazy, resp. sled nepriamych dôkazov, ktoré by tvorili ucelenú reťaz, že existuje iba jeden usvedčujúci dôkaz a to výpoveď svedka ml. E. P., ktorá však nie je v zhode s ďalšími produkovanými dôkazmi, kde takýto dôkaz nie je postačujúci. Z uvedeného dôvodu potom prvostupňový súd vytyčil termín neverejného zasadnutia o predbežnom prejednaní obžaloby a na predbežnom prejednaní obžaloby zastavil trestné stíhanie, pretože bolo nepochybné, že sa nestal skutok, pre ktorý sa vedie trestné stíhanie.

Proti tomuto uzneseniu v zákonom stanovenej lehote podal sťažnosť okresný prokurátor. V písomných dôvodoch sťažnosti okresný prokurátor uvádza, že podľa jeho názoru až vykonaným dokazovaním na hlavnom pojednávaní by bolo možné v predmetnej trestnej veci objektívne rozhodnúť. Zdôrazňuje, že záver obsiahnutý vo výroku o vine, je výsledkom určitého procesu, v ktorom súdy musia dôkazy najprv zákonným spôsobom vykonať, tieto potom zhodnotiť podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu jednotlivito i v ich súhrne a nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán. Výsledkom tohto procesu, ktorý primárne spadá do právomoci súdu prvého stupňa, je zistenie skutkového stavu veci. Prokurátor je podľa jeho názoru povinný podať obžalobu aj v prípade, ak si dve skupiny dôkazov odporujú a rozpory už nemožno odstrániť, pretože ďalšie dôkazy buď neexistujú, alebo sa dostupnými prostriedkami už nedajú zaobstarať. Za takejto situácie nezostáva už nič iné, ako podať obžalobu, pretože zistenie, ktoré s navzájom si odporujúcich dôkazov je pravdivé, závisí len na ich zhodnotení súdom po ich vykonaní na hlavnom pojednávaní podľa zásad ústnosti a bezprostrednosti. Zásadu v pochybnostiach v prospech obvineného totiž môže použiť len súd. Základná zásada trestného konania teda neukladá prokurátorovi a policajtovi povinnosť v tom smere, že skutkový stav (a možný páchatel'), musí byť v prípravnom konaní zistený mimo akýchkoľvek pochybností, teda s absolútnou istotou, ale pripúšťa i určitý dôvodné (rozumné) pochybnosti.

Ďalej okresný prokurátor v písomných dôvodoch svojej sťažnosti uvádza, že nesúhlasí s výrokom prvostupňového súdu, ktorým bolo zastavené trestné stíhanie, nakoľko v prípravnom konaní bolo preukázané, že skutok sa stal - H. bola zaistená, svedok ml. K. Z. uviedol, že sám ml. E. P. si zabezpečil drogu zo B., svedok ml. C. O. uviedol, že ml. E. P. mu uviedol nejaké meno, kto drogu predáva, toto však zabudol. Ďalej tiež uviedol, že osoba, od ktorej ml. E. P. kúpil drogu, pochádza z Z. A.. Vzhľadom na tieto skutočnosti má okresný prokurátor za to, že ak by bolo trestné stíhanie zastavené, malo byť zastavené podľa § 215 ods. 1 písm. c/ Tr.por., teda že je nepochybné, že skutok nespáchal obvinený. Zdôrazňuje, že podľa ust. § 215 ods. 1 písm. c/ Tr.por. sa trestné stíhanie zastaví aj vtedy, ak sa stíhaný skutok stal, má všetky znaky trestného činu, avšak vykonaným dokazovaním sa nepodarilo preukázať, že páchatelom tohto trestného činu je obvinený. Môže ísť teda o prípad, keď obvinený nie je usvedčený dôkazmi získanými vyšetrovaním alebo skráteným vyšetrovaním, alebo o prípad, že páchatelom je iná

určitá osoba, alebo doposiaľ nezistený páchatel'. Podaním sťažnosti sa domáha zrušenia uznesenia Okresného súdu v Žiari nad Hronom.

K sťažnosti prokurátora podal vyjadrenie obhajca obvineného ml. F. P., kde v písomnom vyjadrení k sťažnosti uvádza, že na rozdiel od prokurátora je toho názoru, že obv. ml. F. P. nie je usvedčovaný zo spáchania skutku ničím a nikým, kde svedecká výpoveď ml. E. P. bola vyvrátená svedeckými výpoveďami takmer 20 osôb. Poukazuje pritom ďalej, že vzhľadom na existenciu rozporov už v prípravnom konaní vyšetrovateľ správne nariadil vykonanie znaleckého psychologického posúdenia svedka ml. E. P., kde predmetný znalecký posudok vyznieva jednoznačne v prospech obvineného. Zdôrazňuje, že osobnosť svedka ml. E. P. je senzitívna a nevyvážená, že osobnosť svedka sa vzdáva reality a má tiež sklony k nereálnym úvahám, pociťuje zložité, neprehľadné prežívanie, vnútorne rozpory a nevyrovnanosť, môže si vymýšľať, skrývať úmysly, postrádať dostatočný zmysel pre zodpovednosť, pričom jedná individualisticky, v záujme naplňovania svojich potrieb. Znalec tiež dospel k záveru, že u ml. E. P. nemožno vylúčiť sklon k zamlčovaniu dôležitých skutočností a to na vedomej a nevedomej úrovni, že má sklon k skresľovaniu výpovedí, má sklon k nereálnym úvahám, môže si vymýšľať a skrývať úmysel. Podľa názoru obhajcu obvineného mladistvého už počas prípravného konania bol toto jediný dôkaz, ktorý usvedčoval obvineného, avšak tento dôkaz bol pochybný a vyvrátený znalcom a preto prokurátor vôbec nemal podávať obžalobu na obvineného a sám mal zastaviť trestné stíhanie. Ďalšie akékoľvek konanie je podľa jeho názoru už nad rámec vykonaného dokazovania. Ďalej zdôrazňuje, že prokurátor vo svojej sťažnosti neuviedol žiadne skutkové, resp. iné dôvody, prečo by malo byť sťažnosti vyhovené. Konštatuje len, že malo byť vykonané hlavné pojednávanie. Poukazuje tiež na záver sťažnosti prokurátora, kde z tohto záveru, kde prokurátor navrhuje zastaviť trestné stíhanie podľa iného ustanovenia, je možné predpokladať, že prokuratúra sama považuje konanie obvineného ml. F. P. za nepreukázané. Rozhodnutie prvostupňového súdu preto považuje za správne a zodpovedajúce výsledkom vykonaného dokazovania.

Na základe podanej sťažnosti krajský súd v zmysle ust. § 192 ods. 1 písm. a/, b/ Tr.por. preskúmal správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorým sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce týmto výrokmi napadnutého uznesenia. Po postupe v zmysle citovaného ustanovenia krajský súd dospel k záveru, že sťažnosť okresného prokurátora v Žiari nad Hronom nie je dôvodná.

Podľa § 2 ods. 2 Tr.por. do základných práv a slobôd osôb, v prípadoch odôvodnených zákonom možno zasahovať len v miere nevyhnutnej na dosiahnutie účelu trestného konania, pričom treba rešpektovať dôstojnosť osôb a ich súkromie.

Podľa § 2 ods. 10 Tr.por. orgány činné v trestnom konaní postupujú tak, aby bol zistený skutkový stav veci, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti a to v rozsahu nevyhnutnom na ich rozhodnutie. Dôkazy obstarávajú z úradnej povinnosti. Právo obstarávať dôkazy majú aj strany. Orgány činné v trestnom konaní s rovnakou starostlivosťou objasňujú okolnosti svedčiace proti obvinenému ako aj okolnosti, ktoré svedčia v jeho prospech, v oboch smeroch vykonávajú dôkazy tak, aby umožnili súdu spravodlivé rozhodnutie.

Podľa § 2 ods. 12 Tr.por. orgány činné v trestnom konaní a súd hodnotia dôkazy získané zákonným spôsobom podľa svojho vnútorného presvedčenia založeného na starostlivom uvážení všetkých okolností prípadu, jednotlivo i v ich súhrne nezávisle od toho, či ich obstaral súd, orgány činné v trestnom konaní alebo niektorá zo strán.

Podľa § 2 ods. 14 Tr.por. strany sú si v konaní pred súdom rovné.

Krajský súd pri posudzovaní dôkazov v predmetnej trestnej veci v prvom rade považuje za potrebné zdôrazniť, že z obsahu celého spisového materiálu, najmä z výpovedí svedkov, znaleckých posudkov a pod., ktoré boli zabezpečené v prípravnom konaní, nevyplývajú žiadne konkrétne skutočnosti, ktoré by preukazovali skutkové okolnosti, ktoré sú uvedené v obžalobe okresného prokurátora v Žiari nad Hronom. Jedinou výnimkou je výpoveď svedka ml. E. P. na čl. 38 - 41 trestného spisu, ktorá výpoveď je však v úplnom rozpore s výpoveďami všetkých ďalších vypočutých svedkov. Táto výpoveď nie je v súlade ani s vykonaným znaleckým dokazovaním a rovnako tak táto výpoveď nemá žiadnu oporu v akomkoľvek dôkaze, ktorý bol v danej veci zabezpečený v prípravnom konaní. Práve naopak, už aj okresný prokurátor v podanej obžalobe (str. 5, 6 obžaloby) sám spochybňuje pravdivosť a vierohodnosť

výpovede tohto „korunného svedka“. Rovnako tak tieto isté závery ohľadne znaleckého dokazovania znalcom psychológom v prípade osobnosti svedka E. P. cituje i v písomných dôvodoch sťažnosti okresný prokurátor na str. 3 a 4 sťažnosti - na strane 313 - 314, ktorá výpoveď je však v značnom rozpore s výpoveďami všetkých ďalších vypočutých svedkov. Táto výpoveď nie je ani v súlade s vykonaným znaleckým dokazovaním a rovnako táto výpoveď nemá žiadnu oporu v akomkoľvek dôkaze, ktorý bol v danej veci zabezpečený.

V zmysle záverov tejto znalkyne psychologičky intelektové schopnosti ml. E. P. sa pohybujú v hornom pásme normy až ľahkého nadpriemeru, v popredí s lepšími abstrakčnými schopnosťami. Senzitívna osobnosť s ťažkosťami prezentovať sa ako ostatní, začleniť sa, prispôbiť sa, je nevyvážená, zraniteľná, s menej konvenčným myslením, ktoré sťažuje jeho orientáciu o okolitom svete. Javí sa odcudzený životu, vzdáva sa realite, má sklony k nereálnym úvahám, robí uzávery so všeobecnou platnosťou. Emočná zložka je nezrelá, vystupňovaná, je zameraná na seba so smerovaním k introverzii a s nezávislosťou od vonkajších podnetov. Pri pretrvávajúcej frustrácii sa ľahko objavujú neurotické ťažkosti s únavou. Osobnosť navonok imponuje ako predčasne zrelá, ale jej správanie podmieňuje neuspokojené pudy a nezdary, ťažko toleruje neúspech, je pomerne aktívna, s meniacimi sa pólmi správania - odbrzdenejšia na jednej strane, inhibovaná na strane druhej. Pociťuje zložité, nepriehľadné, vnútorné rozpory, nevyrovnanosť. Môže si vymýšľať, skrývať úmysly, postráda dostatočný zmysel pre zodpovednosť, jedná individualisticky v záujme naplnenia svojich potrieb. Znamky závažnej duševnej psychopatológie v zmysle psychotických ukazovateľov presahujúcich hranice disharmonicky vyvíjajúcej sa osobnosti, t. č. nie sú manifestné, do budúca ich však nemožno vylúčiť. Zistený intelekt u posudzovaného ml. E. P. je ľahko nadpriemerný vzhľadom k jeho fyzickému veku, myslenie je však povrchné, výrazne nezrelé, s dekoncentrovanejšou pozornosťou, je skôr nekonvenčné a málo prispôbené bežnej sociálnej realite, s ktorou kontakt je vzdialenejší a orientácia v nej je problematickejšia. Úroveň schopnosti ml. E. P. zapamätať si prežitý dej, hodnotiť ho a reprodukovať nie je celkom zachovaná. Celkový pamäťový výkon je nižší, rozsah krátkodobej pamäte užší, možno potvrdiť ťažkosti s vybavovaním. Spoľahlivosť pamäťových schopností je znížená, spôsob a proces spracovania informácie oslabený. Na otázku položenú znalcom ohľadne možnosti zamĺčovania dôležitých skutočností, znalec uvádza, že u ml. E. P. nemožno vylúčiť sklon k zamĺčovaniu dôležitých skutočností ako na vedomej tak i na nevedomej úrovni. Ml. E. P. má tiež sklon k skresľovaniu výpovedí, v pamäťovej skúške sa u neho vyskytujú patologické kvality v zmysle konfabulácií, ktoré sú aj vzhľadom k veku nadmerne zastúpené. Má aj sklon k nereálnym úvahám, robí uzávery so všeobecnou platnosťou, môže si vymýšľať, skrývať úmysly, má snahu niečo v sebe „zakryť“. Ml. E. P. má problémy prispôbiť sa, prezentovať sa ako ostatní, jedná skôr o individualisticky, v smere naplnenia svojich potrieb a cieľov. Vystupňovaná je u neho zameranosť na seba - egocentrizmus a tendencia k introverzii s nezávislosťou od vonkajších podmienok. Ak aj subjektívne - vedome prezentuje závislosť na iných, objektívne projektívne techniky takúto závislosť nepotvrdzujú. Ml. E. P. preto s najväčšou pravdepodobnosťou nie je zvýšene sugestibilný, manipulovateľný, alebo ovplyvniteľný. V kontexte uvedených osobnostných i mentálnych charakteristík, je ml. E. P. podľa záverov znalca psychológa z hľadiska vierohodnosti hodnotený ako osobnosť významne zníženú, kde konzistentnosť tvrdení, časov a dejov a následnosť sú nepresné.

Za tejto dôkaznej situácie, kde znalecký posudok významne ovplyvňuje závery o pravdivosti a vierohodnosti výpovedí tohto svedka, kde ani ďalšími relevantnými dôkazmi nebola potvrdená pravdivosť jeho výpovede (nebolo zdokumentované uloženie sušených rastlín F. na A. u obvineného v termoske), t. j. absentuje akýkoľvek relevantný dôkaz, ktorý by potvrdzoval vierohodnosť výpovedí tohto svedka, tak za tejto situácie nemožno absolútne hovoriť o existencii dvoch skupín dôkazov. Krajský súd je toho názoru, že je tu iba jedna skupina dôkazov, ktorá jednoznačne preukazuje obhajobu obvineného, že nemal nič spoločné s predajom sušenej drviny F. ml. E. P.. Zo znaleckého posudku, ako i z ďalších výpovedí svedkov reálne vyplýva, že E. P. si sušenú rastlinu F. zadovážoval od iných neznámych osôb a nie od obvineného, na ktorého bola podaná obžaloba okresným prokurátorom.

Postup prokurátora, ktorý za takejto dôkaznej situácie podal obžalobu na obvineného, je nielenže nesprávny, ako aj nezákonný. Povinnosťou prokurátora, ako aj policajta je zistiť skutkový stav, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti. Vyšetrením zistený skutkový stav podaním obžaloby v danom konkrétnom prípade je len zrejým formalizmom, pretože už aj pri podávaní obžaloby je jasné, že vec musí byť súdom oslobodená. Za tohto dôkazného stavu zo žiadnych ustanovení Tr. poriadku nemožno vyvodit' existenciu zásady, ktorá by stanovovala, že v pochybnostiach, na ktoré sa odvoláva okresný

prokurátor a ktoré sa údajne nedajú odstrániť ani dôsledným vyhodnotením, by mali orgány činné v trestnom konaní postupovať vždy v neprospech osoby podozrivej. Práve naopak, v danom prípade ide o konanie proti mladistvému a aj ďalšie osoby, ktoré boli vypočuté v prípravnom konaní, boli mladistvé osoby, v ktorých sa kreuje charakter a názor mladých ľudí na spoločnosť. Ďalšie prejednávanie veci pred súdom by bolo nielenže nevhodné, nakoľko neexistuje ani reálny predpoklad, že by tieto osoby menili zásadným spôsobom svoje výpovede, ale je i v rozpore s ďalšími zásadami trestného konania. Žiadnu zo zásad trestného konania podľa názoru krajského súdu nemožno uprednostňovať, tak ako to v sťažnosti uvádza prokurátor (zásada bezprostrednosti a ústnosti), ale potrebné je zásady trestného konania posudzovať komplexne, s ohľadom na konkrétnu dôkaznú situáciu. Krajský súd poukazuje na ďalšie nasledovné zásady trestného konania, ktoré upravujú postup súdu, napr. na zásadu primeranosti a zdržanlivosti, z ktorej vyplýva, že orgány činné v trestnom konaní a súd majú v priebehu trestného konania postupovať tak, aby čo najmenej zasahovali do základných práv a slobôd a pri výkone procesných úkonov aby zaobchádzali s osobami zúčastnenými na úkone tak, ako to vyžaduje účel trestného konania, rešpektujúc pritom dôstojnosť, humánnosť a úctu k ľudským právam a slobodám (§ 55 ods. 1 Tr. por.). Ďalej poukazuje krajský súd na zásadu stíhania len zo zákonných dôvodov „nullum crimen sine lege“, z ktorej vyplýva, že cieľom postupu orgánov činných v trestnom konaní a súdov je zabezpečiť taký postup, ktorý je v súlade so zákonom, najmä však zistenie skutkového stavu, o ktorom nie sú dôvodné pochybnosti. Táto zásada garantuje, že sa nebude bezdôvodne alebo neprimerane zasahovať do práv a chránených záujmov nielen osôb, proti ktorým sa vedie trestné stíhanie, ale ani do práv a záujmov všetkých osôb zúčastnených na trestnom konaní (napr. svedkov). Zárukou dodržiavania tejto zásady je i inštitút predbežného prejednanja obžaloby. Okrem toho poukazuje krajský súd i na zásadu prezumpcie neviny, z ktorej vyplýva, že nedokázaná vina má ten istý význam ako dokázaná nevina, tiež pravidlo in dubio pro reo, ako i významné pravidlo pre aplikačnú prax, že obvinený nie je povinný dokazovať svoju nevinu. Okrem toho sú tu i ďalšie zásady, ktoré možno aplikovať a to zásada voľného hodnotenia dôkazov a zásada zistenia skutkového stavu bez dôvodných pochybností.

Každú trestnú vec a mladistvého osobitne, pokiaľ sa mu kladie za vinu obzvlášť závažný zločin, je potrebné riešiť individuálne, s ohľadom na osobnosť mladistvého a potreby spoločnosti. Za dôkaznej situácie, kedy v podstate neexistuje žiadny relevantný dôkaz usvedčujúci obvineného zo žalovanej trestnej činnosti, a pokiaľ existuje len jeden jediný dôkaz a tento dôkaz je zásadným spôsobom spochybnený výsledkami dokazovania v prípravnom konaní, nemožno v zmysle uplatňovania zásad pre hodnotenie dôkazov a ďalších hore uvedených zásad dospieť k inému záveru, ako k tomu, že skutok, ktorý sa kladie obvineného za vinu, sa nestal a preto postup prvostupňového súdu, kedy zastavil v rámci predbežného prejednanja obžaloby trestné konanie, je v plnom rozsahu v súlade so zákonom. Celá obžaloba okresného prokurátora má len alibistický charakter s tým, aby v danej veci rozhodol súd bez toho, aby prokurátor zásadnejším spôsobom hodnotil vykonané dôkazy v prípravnom konaní, aby sám vo veci rozhodol.

Nemožno opomenúť ani skutočnosť, že i v písomných dôvodoch sťažnosti okresný prokurátor sám tak, ako na to poukazuje i obhajca obžalovaného v písomnom vyjadrení k sťažnosti prokurátora, navrhuje zastaviť trestné stíhanie, avšak z iných dôvodov ako tak urobil prvostupňový súd, kde na takýto postup, keďže okresný prokurátor podal obžalobu na obvineného ml. F. P., nebol zákonný dôvod, pretože bolo povinnosťou prvostupňového súdu najskôr sa vysporiadať s otázkou, či sa skutok stal až neskôr, či nie je dokázané, že skutok spáchal obvinený.

Záverom je potrebné zdôrazniť, že k podaniu obžaloby by zásadne nemali stačiť len indicie alebo domnienky, ktoré nasvedčujú tomu, že nemožno vylúčiť, že obvinený sa dopustil žalovanej trestnej činnosti. Doterajšia judikatúra, ako i trestnoprávna literatúra kladie veľký dôraz na to, že obžaloba musí byť podložená, nesmie byť prehnaná, nesvedomitá alebo nedôvodná, nakoľko vždy existuje nebezpečenstvo pre správne a spravodlivé rozhodnutie súdu, nech je súd akokoľvek objektívny a nestranný. Takéto postupy prokuratúry, kedy ponechávajú vec na rozhodnutie súdu bez toho, aby obžaloba nebola riadne zdôvodnená a podložená skutkovým stavom a právnou kvalifikáciou, najmä vykonanými dôkazmi v prípravnom konaní, sú neprípustné. S poukazom potom na hore uvedené dôvody senát krajského súdu považoval celú sťažnosť okresného prokurátora za nedôvodnú a v zmysle ust. § 193 ods. 1 písm. c/ Tr.por. ju zamietol.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.